

Agostinova priča

LIDA Italia

Billie Cejka Risnes

Jelena Ličina

5

спрскохпатски hbs

LIDA Stories

lidastories.net

Agostinova priča

LIDA Italia

Billie Cejka Risnes

Jelena Ličina

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Zovem se Agostino i imam 51 godinu. Moj posao je dostava hrane biciklom. Imam dve kćerke, ali jedva da razgovaramo. Njihova majka i ja više ne živimo zajedno jer smo razvedeni.

Zivim sa majkom jer ne mogu da platim
kiriju nakon razvoda. U ovom gradu je
veoma skupo iznajmljivanje stana.

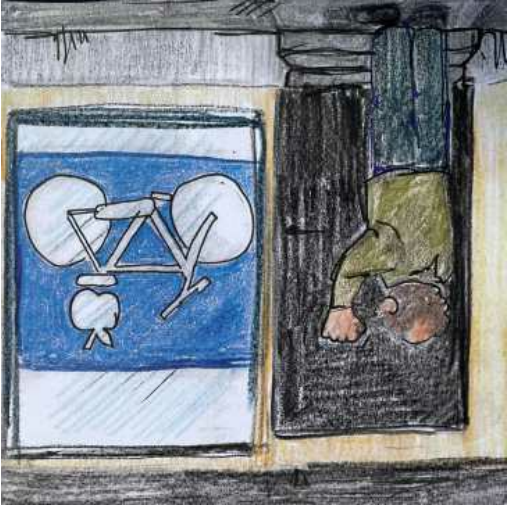

Pre nekoliko meseci radio sam kao domar u jednoj kompaniji. Popravljao sam stvari koje su bile pokvarene, nosio kutije i pomagao kada je kome bilo potrebno. Jednog dana kompanija me je otpustila. Nisam razumeo zašto.

Nakon mnogo vremena sav naš trud se isplatio. Jedna velika dostavna kompanija je morala da plati ogromnu kaznu i da radnicima da stalna zaposlenja. Bilo je to prvi put da se to dogodilo bilo gde u celom svetu. Izgleda da stvari počinju da se poboljšavaju.

Video sam mnoge ljude kako dostavljaju hranu biciklima. Znam da vozim bicikl, pa sam pokucao na vrata velike dostavne kompanije. Poun dili su mi tri evra za svaku isporuku. Zasadujem 40€ dnevno, 60€ ako imam sreće i ako mi mušterije daju napojnicu.

Zajedno sa dostavljaci ma iz drugih kompanija sam pohadao kurs o pravima radnika u lokalnom sindikatu. Poun dili su nam besplatne pravne savete. Borili smo se da dobijemo više priznanja i prava.

Ne dobijam plaćeni godišnji odmor, niti bolovanje, jedva da imam ikakva prava. Mislim da to nije u redu, ali mi treba posao. Većina ostalih zaposlenih su imigranti iz celog sveta.

Mnogi dostavljači bivaju povređeni u nesrećama svakog dana. Onda, kada je 25-godišnjeg dostavljača udario automobil i on poginuo, nadležni su počeli da nas primećuju. Šteta što je morao da umre pre nego što se to dogodilo.